

Македонија ја истера некако и оваа година, шеснаесетта по ред од стекнувањето независност. Малку години, но долги како векови. Што извидовме и што претрпевме, душите ни знаат. Колку мозочни и срцеви удари извидеа нашите блиски, роднини, пријатели и соседи од арамилакот на нашите ни избраници, го исповративме мајчиното млеко што нè застана на нозе, од фотелјашите, од "машносаните", од квазиинтелектуалците, од самонаречените политичари и државници, од лажните патриоти, од полуписмените директорчиња кои испокрадоа сè до полупразните кибрити во фиоките... Баси транзицијата наша, баси ја... Никогаш да не ни се повтори. Никогаш повеќе вакви водачи какви што самите си избравме во овие години, Господ да не ни даде. Доста народов ги колнеше, аирот за да не го видат. И тоа не помага. Тие тераат напред. Самоуверени, со нов елан, со полни џебови... а, обичните смртници... Ех, кој води грижа за нив, за нас, за уличарите

како што ги нарекуваат стечајните работници. Ние едноставните воопшто не сме битни во нивната приказна. Нашите политички репрезенти, чии усти се полни со милни зборови за македонштина и патриотштина, повторно ќе ја чекаат и ќе ја пречекуваат Нова година во Бугарија и Грција, во Шпанија и Италија... Пак ќе им ги полнат џебовите на Грците, кои патем ќе ги понижат и исвиркаат дека доаѓаат од "безимена" држава. А, овде дома ни се прават родољуби, македонољупци. Како и да е, нека и ним им е среќна Новата 2008 година, со една желба колку што треба сите да ги следи - да си најдат нова и за нив соодветна работа и конечно да ја баталат политиката. Тоа ќе биде и за нас и за самите нив најдобро. Има други кои подобро знаат, кои подобро умеат, луѓе кои достоинство ќе ги поправат нивните грешки, кои со години ги правеа. Така и Македонецот конечно ќе ја промени својата психа. На подобро, се разбира.

ГОЛИ И

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Дека Македонија има "лимонада" политичари се потврди и во изминативе 12 месеци. Летаа гафови, пцовки и шлаканици на сите страни. И што е најперверзно од сè тоа - нема ниту еден виновен, ниту еден кој ќе ја сноси одговорноста. Тие се недопирливи. Башибозукот кој го практикуваат е бон-тон во нивното однесување. Знаат и умеат да му се претстават на светот и на јавноста во "вистинско" светло. Тие најмногу успеваат, таквите хоштаплери најдолго се задржуваат на политичкиот трон. Едноставно, создаваат впечаток на супериорност дека никој и ништо не им може, сакаат нивните "поданици" да имаат стравопочит кон нив. Нивното пливање во политичките води е можно само до моментот кога ќе почне вистинското спроведување на законските норми во практиката. Сè дотогаш тие ќе бидат главни. Можеби затоа и не сакаат ништо да променат од хаосот кој го создаваат. Така најдобро се снаоѓаат и живуркаат. Активноста и функционира-

њето им се сведува на најобична и најприземна девијација. Всушност, потекнале, израснале и се научиле да бидат такви во своите рурални и криминизирани средини. Народот не смее да дозволи и во претстојнава 2008 година, главниот и последниот збор да го имаат таквите недораснати типови. Нема што да се плашине од нивните рекетарски способности. Тие се мивки. Треба докрај да се разобличат и да се обезвреднат. Многумина ќе се препознаат во овие пишани редови, затоа што и самите знаат дека се такви. Свесни се за своите недостатоци, неспособности и некомпетентности. Ако за едно обично работно место се бара соодветна стручна подготовка или наобразба, тогаш не знам зошто истите тие критериуми не се применат и при изборот на нови политички раководители на било која партиска, институционална или државна инстанца. Всушност, тие се најбитните фигури на ова општество од кои зависи нашата сегашност и иднина. Не смее да се дозволи повеќе во законодавниот дом да влезат типови со криминално досие, со едвај завршено основно или средно образование, со несоодветна професионална вокација ко-

ја драстично се разликува од политичко-економската. Тука политичките елити најмногу потфрлуваа. Затоа редовно во Собранието се провлекуваа марионети од калибарот на Амди Бајрам, некаков хазард тип Лека или "вампири" кои бркаа врапци. Ако Драмскиот театар одамна ја изгуби популарноста со своите трагикомедии, Собранието стана достојна замена за тие жанрови.

И НЕГАТИВНА РЕКЛАМА Е МАРКЕТИНГ

И за да не биде сè така црно, како што реално е нашето секојдневие и нашиот живот, си рековме ај, да им посакаме пријатни празнични моменти на дел од нашите сакани и помалку сакани "поглавари", на кои сите им симнуваме капа за делата кои ни ги направија и ни ги прават. Тие се нашето нужно зло. Нема сила која може да ги тргне од пред нашиот нос, барем засега. Затоа уште некое време таквите како нив ќе мораме да ги истрпиме. Кога ќе ги утнат и последните шанси и можности за соп-

во Собранието. На Радмила ѝ ја чести-таме Новата година со песната "Кажи нешто драга, па макар и лага" од Драган Мијалковски.

"ОД ВАРДАРА, ПА ДО ТРИГЛАВА"

Шефот на државата е фраер на го-дината. Бранко само набљудуваше што се случува и додаваше зачини во ман-

ЛИ ОБЛЕЧЕНИ ВО 2008

"КАЖИ НЕШТО ДРАГА, ПА МАКАР И ЛАГА"

ствена рехабилитација, веројатно то-гаш сами ќе се освестат дека повеќе не им е место во политичките води, туку во некоја друга област, со некоја нова вокација. Годинава која полека изми-нува ќе остане забележана по многу згоди и незгоди, во кои актери беа нај-истакнатите политички имиња, како од власта, така и од опозицијата. Кај нив преовладуваше ривалитетот, инаетот, на моменти тврдоглавоста, иронијата, омразата, простотилакот, квазиинте-лектуализмот... Оние, пак, кои не сакаа да бидат дел од таквите игри и над-мудрувања стоеја настрана, но затоа, пак, беа маргинализирани од политич-ките процеси и случувања. На преден план избија најупорните, најдрските и желните за афирмација и публицитет, иако негативни. Всушност, и негативната реклама е некаков маркетинг. Дојдоа до ситуација, важно да се зборува за нив, а што и како, не било битно.

Првата дама на СДСМ ја истурка годината со ставање препки на нејзи-ниот ривал и актуелен премиер, Никола Груевски. Ги употреби сите средства, кои ѝ стоеја на располагање за да ја одврати владејачката свита од про-ектите кои си ги зацртала. Кочи овде, кочи онде и со инаетот кој се покажа од двете страни, Македонија денес е чекор назад во европските интеграции. Пар-тиските секогаш биле пред државните интереси. Како да се подигне рејтингот на СДСМ, а како да се намали популар-носта на ВМРО-ДПМНЕ. Со овие праша-ња најчесто се занимаваше Шекеринска, која имаше голем предизвик и одговор-ност пред себе и својата партија. Таа мораше од петни жили да запне и да докаже дека е способна да води пар-тија, дека не зависи од никого, дека никој не стои над неа. Успехот велат е во бројките. СДСМ ја помина цела 2008 година со рејтинг околу 7 проценти, што е само малку над цензусот за влез

цата, која на крај излезе многу солена. Не одлучуваше ништо, само сугерираше и критикуваше, всушност и таква му е, нели, функцијата. А, бре вистинска ан-

Македонија

глиска кралица. Судството му беше најомилена тема. Прво предложи Турчин, па откако вмровците не сакаа ни да слушнат за тоа, бидејќи местото во Судскиот совет било резервирано за Македонец, тој кандидира Босанец, Зезанци до бесвест. Ако и на овој предлог власта речеше не, тогаш сто посто Бранко ќе предложи Ром. Многу е по етничките заедници. Од време. Сè уште го живее времето кога сите се сакаа во поранешна Југославија. На нашиот претседател нека му е среќна Нова година и му посакуваме голем успех и среќа со песната "Од Вардара, па до Триглава".

"АКО ЗГРЕШАМ, НЕКА ИЗГОРАМ"

Несомнено ова е година на премиерот Никола Груевски. Реформи, ветувања за инвестиции, апсења на арамиите. Зголемени плати и пензии, но и ценовен шок на основните продукти. Тоа е сликата на неговата 24-часовна работа. Стана најпопуларниот премиер во историјата на македонскиот плурализам, но и во регионот. Опозицијата се обидуваше да му го урне угледот меѓу граѓанството, но тоа ѝ се врати како бумеранг. Никола е уште популарен, но до кога не се знае. Пред него е тешка година. Покана за членство во НАТО, почеток на преговори за членство во ЕУ, силен притисок за промена на нашето име, статусот на Косово. Ако машини ги

издржи овие удари, тогаш ќе поживее подолго на владејачкиот трон. Доколку почне да ги ниже поразите еден по друг, како што некој отсега ни навестува, тогаш и Груево ќе се претопи во шаблонот на просечни и неуспешни македонски политичари. Со нив и таквите како нив ги наполниме архивите. Од срце му посакуваме Новата 2008 година да му биде успешна и берикетна и заради него и заради нас повеќе. Нека му е честита со песната "Ако згрешам, нека изгорам" од Пепи Бавтировски.

"КАМЕН ДА БЕШЕ СРЦЕВО"

Најмногу на удар во политиката годинава се најде собранскиот спикер, Љубиша Георгиевски. Што и да направеше опозицијата го оцрнуваше и постојано бараше да си поднесе оставка на функцијата. Тој, пак, кутриот колку и да внимаваше на реториката, на крај секогаш ќе го посочаа како виновникот за сè што се случуваше во собраниската

сала и надвор од неа. Режисерот не умееше да се снајде со овие приучени актери. Тие го надмудруваа и елегантно му ги мистеа проблемите. Некој се степал, Љубиша е виновен. Други се опцуле, повторно Љубиша. Тешко му одеше некако улогата на воспитувач. Веројатно самиот ќе посака никогаш повеќе да не му се повтори 2007 година. Ќе мора по празниците да напише нов прирачник, кој ќе им го подели на пратениците. Ако не се придржуваат до него, ќе има право да мава и да брка надвор. Нека му е среќна 2008 со песната "Камен да беше срцево" од Виолета Томовска.

"СИТНИЈЕ ЦИЛЕ, СИТНИЈЕ"

Васил Тупурковски годинава ја помина во "аут" од политичката сцена. Тој е еден од ретките политичари кои се откажаа од кариерата, признавајќи го неуспехот на остварувањето на проектите и плановите кои ги зацртал. Но, и покрај тоа што Циле беше

надвор од случувањата на државната сцена, сепак на крајот од 2007 повторно влезе во центарот на вниманието. Некој сака да го стави в затвор за тајванските кредити. Тој вели, во Македонија сè било можно. Себеси се гледа како жртва, потребна да се покријат мафијашките зделки на оние кои ги искрадоа највиталните претпријатија, кои ги искрадоа изборите за да се зацврстат на власта. Својата невиност Тупурковски ќе ја докажува на суд, веројатно веднаш по празниците. Циле со оваа "елита" која ни ја претставува државата требаше да игра многу поситно. Нека му е среќна годината со песната "Поситно Циле, поситно", или како што Лепа Брена своевремено ја пееше мегапопуларната "Ситније Циле, ситније, покажи ми најбитније". Циле ќе мора пред судот да го каже најбитното.